

Møte tirsdag den 23. april kl. 13.40

President: Å g o t V a l l e

D a g s o r d e n (nr. 24):

1. Innstilling fra samferdselskomiteen om lov om endringer i lov 14. juni 1912 nr. 1 om anlegg av taugbaner og løipestrenger og lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) (Innst. O. nr. 40 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 47 (2001-2002))
2. Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister (Innst. O. nr. 42 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 38 (2001-2002))
3. Referat

Statsråd Victor D. Norman overbrakte 6. kgl. proposisjoner (se under Referat).

S a k n r . 1

Innstilling fra samferdselskomiteen om lov om endringer i lov 14. juni 1912 nr. 1 om anlegg av taugbaner og løipestrenger og lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) (Innst. O. nr. 40 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 47 (2001-2002))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 206)

S a k n r . 2

Innstilling fra familie-, kultur- og administrasjonskomiteen om lov om endringer i lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister (Innst. O. nr. 42 (2001-2002), jf. Ot.prp. nr. 38 (2001-2002))

Eirin Faldet (A) (ordfører for saken): Først vil jeg få rette opp en feil i innstillingen, på side 7, første spalte, der det står: «Lovens § 29 siste ledd og tjenstemannsorganisasjons krav på hovedtariffavtale.» Det skal stå: «Lovens § 29 første ledd og tjenstemannsorganisasjons krav på hovedtariffavtale.»

Så ved en inkurie: På samme side, side 7, nederst, første spalte, heter det i en merknad: «Komiteen forutsetter også at det må framgå tydelig» osv. Dette gjelder ikke hele komiteen. Høyre og Kristelig Folkeparti skal ut av den merknaden.

Som følge av at stillingshjemmelsystemet ble endelig opphevet av Stortinget fra oktober 2001, har henvisningen i loven til organisert statsstilling mistet mye av sin betydning. Det foreligger ikke lenger organiserte statsstillinger i budsjettmessig sammenheng, idet statlige virksomheter innenfor sine budsjettmessige rammer står fritt til å inndra og opprette stillinger.

Antall overenskomstlønte arbeidstakere er i de senere år betydelig redusert, og det tradisjonelle skillet mellom tjenstemenn og de såkalte statsarbeidere er nærmest borte. Det foreslås derfor at tjenestetvistlovens omfangsbestemmelse igjen knyttes til det opprinnelige hovedvilkår fra 1958, «ansatt i statens tjeneste». Lovens krav vil da være at arbeidstakeren må være helt eller delvis ansatt i statens tjeneste.

Komiteen viser til at endringene som foreslås, gjelder tjenstemannsorganisasjonenes forhandlingsrett i statlig sektor. Vilkårene for å få forhandlingsrett er nedfelt i tjenestetvistloven §§ 3, 4 og 6. Slik rett har tjenstemannsorganisasjoner, hovedsammenslutninger og yrkesorganisasjoner, så fremt vilkårene er oppfylt.

Utvalget for tarifforhandlingssystemet har også fremmet forslag om endringer i arbeidstvistloven, og det har vært vurdert om man burde avvente endringer i arbeidstvistloven før man fremmet forslag om endringer i tjenestetvistloven. Men som følge av betydelige endringer på organisasjonssiden i statlig sektor ble saken fremmet.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, mener at dersom en hovedsammenslutning eller organisasjon – herunder yrkesorganisasjon – fyller vilkårene for forhandlingsrett, får også underavdelingene rett til forhandlinger om avgrensede, lokale spørsmål for så vidt disse underavdelinger ikke opptar medlemmer utenfor hovedsammenslutningen eller organisasjonen. Avledet forhandlingsrett får enhver tjenstemannsorganisasjon som er medlem av en hovedsammenslutning, det samme gjelder yrkesorganisasjoner når lovens vilkår er oppfylt.

Sosialistisk Venstreparti og Arbeiderpartiet har merket seg at Tarifforhandlingsutvalget er av den oppfatning at bestemmelsen må endres til bare å gjelde hovedsammenslutninger, og at utvalget legger til grunn at forhandlingsretten for en yrkesorganisasjon må begrenses til kun å omfatte de lønns- og arbeidsvilkår som har naturlig sammenheng med det yrkesbegrep som er lagt til grunn.

LO Stat og YS-Stat støtter lovendringsforslag i høringsrapporten om å følge opp utvalgets forslag slik at den avlede forhandlingsretten i tjenestetvistloven § 4 siste ledd endres til å gjelde tjenstemannsorganisasjoner og underavdelinger av hovedsammenslutninger. Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti er enig med utvalget som har utarbeidet høringsrapporten og foreslår at avledet forhandlingsrett kun skal gjelde for ikke forhandlingsberettigede tjenstemannsorganisasjoner som er medlem av en hovedsammenslutning, jf. § 3 tredje ledd. Det er også slik at en forhandlingsberettiget tjenstemannsorganisasjon som er medlem av en hovedsammenslutning, har ingen rettslig interesse av å ha avledet forhandlingsrett. Arbeiderpartiet foreslår derfor endring av lovens § 4 siste ledd.

Lovens § 11 første ledd sonderer mellom hovedtariffavtaler og særavtaler. Forhandlingsystemet i det statlige tariffområdet er basert på partenes frie valg med hensyn til hva som skal reguleres i hovedtariffavtalen, og hva som skal utskytes til særavtaler.

Regjeringens vurdering er at etter gjeldende rett beror det på hovedtariffavtalen hva som kan være gjenstand for særavtale.

Det vises i denne sammenheng til en dom i Arbeidsretten inntatt i ARD 1999 side 44. Retten la enstemmig til grunn at hva som er forhandlingsgjenstand i tariffperioden, og således kan undergis behandling etter lovens regler om særavtaler, vil bero på «hovedtariffavtalens omfang og hva som er regulert gjennom den». Når hovedtariffavtalen regulerer et spørsmål om lønns- og arbeidsvilkår, og den ikke uttrykkelig eller forutsetningsvis åpner for at den kan fravikes gjennom særskilte forhandlinger, har den enkelte tariffbundne part ikke krav på at interessevstvistspørsmål i tariffperioden blir behandlet etter lovens regler for særavtaler og heller ikke undergis voldgiftsbehandling.

Komiteen støtter Regjeringens vurdering i dette tilfellet.

Komiteeflertallet er av den oppfatning at dagens ordning når det gjelder krav om tariffavtale, fungerer bra og bør fortsette. Når partene ved avslutning av tariffavtale ikke oppnår enighet om bestemte forhold nevnt i § 29 første ledd, kan tvisten bringes inn for Statens lønnsutvalg. Slike tvister kan etter annet ledd, dersom partene er enige om det, bringes inn for særskilt nemnd som har samme avgjørelsesmyndighet eller en generell utvidet bruk av særskilt nemnd.

Sosialistisk Venstreparti og Arbeiderpartiet viser til at det ikke er foreslått endringer på dette feltet. Det kan tilsynelatende virke som om dagens bestemmelse er klargjørende, men det kan se ut som at det er utviklet en praksis hvor behandling i særskilt nemnd nesten ikke forekommer. Vi mener at når det gjelder tvister som oppstår, særlig i forbindelse med endring/oppsettning av særavtaler, og som er såpass komplekse, vil saken best bli belyst gjennom særskilt nemnd. Vi ber derfor Regjeringen ta dette med når man skal vurdere spørsmålet videre.

Komiteen støtter forslaget om at tjenestetvistlovens omfangsbestemmelse igjen knyttes til det opprinnelige hovedvilkår fra 1958, «ansatt i statens tjeneste». Lovens krav vil da være at arbeidstakeren må være helt eller delvis ansatt i statens tjeneste. Med helt eller delvis ansatt menes at vedkommende må være ansatt i en heltids- eller deltidsstilling. Men det forutsettes også at det må framgå tydelig av forarbeidene at det foreligger enighet mellom partene før statstjenestemenn tas ut av tjenestetvistlovens virkeområde.

Komiteens flertall mener det må ligge objektive kriterier til grunn for å oppnå forhandlingsrett, og vil advare mot å gi Kongen eller vedkommende departement mulighet til på skjønnsmessig grunnlag å gi forhandlingsrett til organisasjoner som ikke ellers oppfyller lovens vilkår om representativitet.

Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til forslag om å endre § 3 slik at en får en likestilling mellom tjenestemannsorganisasjoner og yrkesorganisasjoner, og mener at rapporten som ble utarbeidet i forkant av forslag til lovendringene, er mer dekkende. Vi vil derfor fremme følgende forslag til § 3 tredje ledd:

«§ 3 tredje ledd skal lyde:

Landsomfattende organisasjoner som organiserer arbeidstakere fra ett yrke og som opptar medlemmer både i og utenfor statstjenesten, kan av Kongen eller vedkommende departement gis forhandlingsrett om nærmere fastsatte lønns- og arbeidsvilkår såfremt organisasjonen har minst 200 tjenestemenn som medlemmer og disse utgjør minst halvparten av tjenestemennene i landet innenfor vedkommende yrke.»

Jeg brukte så vidt lang tid fordi dette er en vanskelig sak. Jeg prøvde etter beste pedagogiske evne å gjennomgå de endringer som foreligger.

Jeg tar opp forslagene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti som er tatt inn i innstillingen.

Presidenten: Takk for den pedagogiske gjennomgangen.

De endringene i innstillingen som saksordføreren gjorde rede for, er også registrert.

Eirin Faldet har tatt opp det forslag hun refererte, og det forslaget hun refererte til.

Sonja Irene Sjøli (H) (komiteens leder): Her gjelder det å bruke sine pedagogiske evner, for dette er sannelig ikke enkelt.

Jeg vil innledningsvis også få vise til det som sakens ordfører var inne på, nemlig at det ved en inkurie på side 7, første spalte nederst, står: «Komiteen forutsetter» osv. Der skal også Fremskrittspartiet og Senterpartiet ut, sammen med Høyre og Kristelig Folkeparti.

Staten og det offentlige står foran et stort og viktig moderniseringsarbeid. Det er bred enighet i Stortinget om at modernisering av det offentlige er nødvendig, selv om vi ikke er enige om alle virkemidlene. Det er mange grunner til at moderniseringsarbeidet er viktig, og jeg vil kort nevne tre:

For det første er det hensynet til brukerne av offentlige tjenester, og at offentlig sektor må bli mer fleksibel og mer serviceinnstilt overfor brukerne.

For det andre er det hensynet til skattebetalerne. Som skattebetalere skal vi kunne kreve at de økonomiske ressursene brukes så effektivt og godt som mulig.

For det tredje er det hensynet til de ansatte, som har krav på gode arbeidsvilkår.

Det er dette tredje hensynet – hensynet til de ansatte – vi diskuterer her i dag. Vi skal endre lov om offentlig tjenestetvist slik at den blir bedre tilpasset dagens arbeidsmarked. Men det handler også om at staten kan sikre seg stabile forhandlingspartnere i tariffhandlingene. Det er en fordel for alle parter.

Regjeringens forslag til endringer i lov om offentlig tjenestetvist er velfunderte og grundig gjennomarbeidet. Arbeidet ble i sin tid startet av sentrumsregjeringen, fulgt opp av Stoltenberg-regjeringen og ble brakt i havn av Samarbeidsregjeringen. Forslagene har også bred støtte i organisasjonene.

Siden loven ble vedtatt i 1958, har mye endret seg i samfunnet og i arbeidslivet. De seneste årene har vi også sett relativt store endringer innenfor arbeidstakerorgani-

asjonene. En gammel kjempe som AF forvitret og ble borte. I stedet har vi fått nye organisasjoner som Akademikerne og UHO. Når vi opplever så store endringer i arbeidsmarkedet, er det viktig at vi søker å ivareta prinsippene og de lange linjene.

For staten som arbeidsgiver er det viktig at den har forutsigbare og representative forhandlingspartnere. Derfor er det i dagens arbeidsmarked naturlig med en skjerpelse av vilkårene for forhandlingsrett, slik Regjeringen foreslår. Men la meg for ordens skyld nevne at organisasjoner og hovedsammenslutninger som har forhandlingsrett etter dagens kriterier, får beholde den, fordi loven, som kjent, ikke gis tilbakevirkende kraft.

Høyre og Kristelig Folkeparti støtter alle de forslag som Regjeringen har lagt fram. Vi mener endringene er fornuftige tilpasninger til et moderne arbeidsmarked. Men jeg må si jeg stiller meg litt undrende til noen av merknadene og forslagene fra Arbeiderpartiet og SV.

Når det gjelder Regjeringens forslag om å kunne føre ansatte i staten ut av lovens virkeområde, vil Arbeiderpartiet og SV legge til grunn at dette kun skal kunne skje under full enighet mellom partene. Jeg har lyst til å påpeke at denne endringen av loven kun vil gjelde for noen viktige, men relativt små grupper av ansatte i staten, som i noen tilfeller likevel vil være ansatt under særlige vilkår. Det kan dreie seg om f.eks. ledere og dommere.

Det er ikke nødvendigvis hensiktsmessig at disse helt spesielle gruppene skal høre til under loven, og det kan heller ikke være nødvendig med full enighet fra alle organisasjoner i slike saker. Men i all omorganisering i staten bør det selvsagt være slik at staten som arbeidsgiver må søke å være lydhør overfor de ansattes synspunkt. For sikkerhets skyld vil jeg presisere at dette forslaget *ikke* dreier seg om statens mulighet til å omorganisere statlig virksomhet, og eventuelt skille ut statlig virksomhet i f.eks. aksjeselskap.

Arbeiderpartiet og SV foreslår i § 3 å føre inn en rett i loven for Kongen eller vedkommende departement til å gi en yrkesorganisasjon forhandlingsrett dersom lovens vilkår ellers er oppfylt. Det vil kunne føre til at regjeringen på subjektivt grunnlag kan beslutte å gi en organisasjon forhandlingsrett. Men dette strider mot folkerettslige krav om objektivitet og forutsigbarhet i forhold til forhandlingsretten. Forhandlingsretten må ikke gjøres til gjenstand for politiske vurderinger og skjønn. Dette er et forslag vi selvsagt ikke kan støtte.

Det siste forholdet gjelder § 29. Dersom partene under avslutningen av forhandlingene om en tariffavtale ikke kommer fram til enighet om lønsplasseringer o.l., kan hver av partene bringe tvisten inn for Statens lønnsutvalg. Lønnsutvalget er bredt sammensatt og er i stand til å vurdere sakene på en god og helhetlig måte. Det er slik at dersom begge partene er enig i det, kan en tvist i dag bringes inn for en særskilt nemnd. Arbeiderpartiet og SV tar til orde for en mulighet til å bringe en tvist inn for en særskilt nemnd etter krav fra en av partene.

På grunn av sammensetningen i særskilt nemnd i forhold til sammensetningen i Statens lønnsutvalg vil dette gi andre muligheter til å vinne igjennom med sine krav

mot staten som arbeidsgiver. Det kan leses som en instruks fra Stortinget om i større grad å medvirke til bruk av særskilt nemnd.

Etter samarbeidspartiernes oppfatning fungerer dagens ordning bra, og da er det ingen grunn til å endre dagens regler på dette punktet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 207)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Odelstinget skal votere i sakene nr. 1 og 2.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringer i lov 14. juni 1912 nr. 1 om anlegg av taugbaner og løipestrenger og lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven)

I

1. I lov 14. juni 1912 nr. 1 om anlegg av taugbaner og løipestrenger gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om anlegg av taugbaner og løipestrenger *mv.*

Nåværende § 1 A blir § 1 a.

§ 1 b skal lyde:

Departementet kan føre tilsyn med at anleggets delsystemer og sikkerhetskomponenter oppfyller de grunnleggende kravene som følger av Norges forpliktelser i henhold til EØS-avtalen, samt at sikkerhetskomponentene har nødvendig merking.

Departementet kan pålegge den som bringer i omsetning et delsystem eller en sikkerhetskomponent, å begrense anvendelsesområdet, forby bruk eller tilbakekalle delsystemet eller sikkerhetskomponenten fra markedet, dersom det foreligger risiko for at delsystemet eller sikkerhetskomponenten ikke oppfyller de grunnleggende kravene. Det samme gjelder dersom en sikkerhetskomponent ikke har nødvendig merking. Enhver plikter å gi departementet de opplysninger det krever for å utføre sine oppgaver, samt for samme formål å gi departementet adgang til lokaler og utstyr knyttet til delsystem eller sikkerhetskomponent.

Departementet kan overlate myndighet etter første og annet ledd, til offentlig eller privat institusjon som nevnt i § 1 a.

Kostnadene ved tilsyn i medhold av denne bestemmelsen, kan kreves dekket av den som kunne fått pålegg etter annet ledd.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om tilsyn med omsetning av og om grunnleggende krav til delsys-

temer og sikkerhetskomponenter, samt om merking av sikkerhetskomponenter.

Denne bestemmelsen gjelder tilsvarende for kabelbaner.

§ 14 tredje ledd skal lyde:

Kostnader med tilsyn etter § 1 a og § 1 b er tvangsgrunnlag for utlegg.

2. I lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) gjøres følgende endring:

§ 12 skal lyde:

§ 12. (Tilsyn med omsetning av samtrafikkkomponenter m.v.)

Tilsynsmyndigheten kan pålegge den som bringer i omsetning *et delsystem eller* en samtrafikkkomponent, å begrense anvendelsesområdet, forby bruk eller tilbakekalle *delsystemet eller samtrafikkkomponenten* fra markedet, dersom det foreligger risiko for at *delsystemet eller samtrafikkkomponenten* ikke oppfyller de grunnleggende kravene. Enhver plikter å gi tilsynsmyndigheten de opplysninger den krever for å få utført sine oppgaver, samt for samme formål å gi tilsynsmyndigheten adgang til lokaler og utstyr knyttet til *delsystem eller samtrafikkkomponent*.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om tilsyn med omsetning av *delsystemer og samtrafikkkomponenter*.

II

Denne lov trer i kraft straks.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag, forslagene nr. 1 og 2, fra Eirin Faldet på vegne av Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister

I

I lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne lov gjelder arbeidstakere ansatt i statens tjeneste.

§ 1 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Kongen kan bestemme at arbeidstakere nevnt i første og annet ledd ikke skal omfattes av loven.

Før det treffes avgjørelse i medhold av annet og tredje ledd, skal den hovedsammenslutning eller organisasjon som disse arbeidstakere er tilsluttet, være gitt adgang til uttalelse.

§ 1 nåværende tredje ledd blir nytt femte ledd.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Videre var innstillet:

§ 3 skal lyde:

Hovedsammenslutning av tjenstemannsorganisasjoner og yrkesorganisasjoner har forhandlingsrett såfremt:

1. den har minst 20.000 tjenstemenn som medlemmer og
2. de tilsluttede forhandlingsberettigede tjenstemannsorganisasjoner og yrkesorganisasjoner (jf. annet og tredje ledd) representerer minst 5 virksomheter eller
1. den har minst 40.000 tjenstemenn som medlemmer og
2. de tilsluttede forhandlingsberettigede tjenstemannsorganisasjoner og yrkesorganisasjoner (jf. annet og tredje ledd) representerer minst 3 virksomheter.

Tjenstemannsorganisasjon har forhandlingsrett såfremt:

1. den omfatter tjenstemenn i en virksomhet eller i en tjenestegren,
2. har minst 50 tjenstemenn som medlemmer og
3. medlemstallet utgjør minst halvparten av tjenstemennene i landet i vedkommende virksomhet eller tjenestegren.

Landsomfattende organisasjon som organiserer arbeidstakere fra ett yrke og som opptar medlemmer både i og utenfor statstjenesten, har forhandlingsrett såfremt den har minst 200 tjenstemenn som medlemmer og disse utgjør minst halvparten av tjenstemennene i landet innenfor vedkommende yrke.

Hovedsammenslutning av tjenstemannsorganisasjoner og landsomfattende organisasjon som organiserer arbeidstakere fra ett yrke har forhandlingsrett, såfremt hovedsammenslutningen eller organisasjonen var registrert som forhandlingsberettiget per 1. januar 2002 og fremdeles oppfyller de vilkår som da gjaldt.

Presidenten: Til § 3 tredje ledd foreligger et avviken- de forslag, nr. 1, fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstre- parti. Forslaget har følgende ordlyd:

«§ 3 tredje ledd skal lyde:

Landsomfattende organisasjon som organiserer ar- beidstakere fra ett yrke og som opptar medlemmer både i og utenfor statstjenesten, kan av Kongen eller vedkommende departement gis forhandlingsrett om nærmere fastsatte lønns- og arbeidsvilkår såfremt or- ganisasjonen har minst 200 tjenestemenn som med- lemmer og disse utgjør minst halvparten av tjeneste- mennene i landet innenfor vedkommende yrke.»

V o t e r i n g :

1. Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling til § 3 tredje ledd og forslaget fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti bifaltes innstillingen med 46 mot 27 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.06.32)

2. Komiteens innstilling til paragrafens øvrige ledd bi- faltes enstemmig.

Presidenten: Presidenten vil her la votere over forslag nr. 2, fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, til § 4 siste ledd. Forslaget har følgende ordlyd:

«§ 4 siste ledd skal lyde:

Hvis en hovedsammenslutning fyller vilkårene for forhandlingsrett, får også underavdelingene rett til for- handling om avgrensede, lokale spørsmål.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstre- parti ble med 41 mot 31 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.07.06)

Videre var innstillet:

§ 6 nr. 1 første ledd skal lyde:

Når en forhandlingsberettiget organisasjon krever opptatt forhandlinger, skal den fremsette sine krav i re- kommandert brev til det departement eller den myndig- het som vedkommende tjenestemenn administrativt hø- rer under, når kravene gjelder tjenestemenn under et en- kelt departement. *Landsomfattende organisasjon som or- ganiserer arbeidstakere fra ett yrke (yrkesorganisa- sjon), skal fremsette sine krav i rekommandert brev til det departement eller den myndighet Kongen bestem- mer.*

§ 6 nr. 3 skal lyde:

Landsomfattende tjenestemannsorganisasjon av *undervisningspersonell i grunnskolen og videregående opplæring* kan fremsette sine krav i rekommandert brev overfor det departement som statens lønnsaker hører under, såfremt organisasjonen har over 20.000

medlemmer og representerer minst halvparten av *under- visningspersonellet i grunnskolen og videregående opp- læring.*

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og lo- ven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstem- mig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 3

Referat

1. (98) Lagtingets presidentskap melder at Lagtinget har antatt Odelstingets vedtak til
 1. lov om personnavn (navneloven) (Besl. O. nr. 42 (2001-2002))
 2. lov om endringer i lov om foretakspensjon, inn- skuddspensjonsloven og enkelte andre lover (kombinerte pensjonsordninger mv.) (Besl. O. nr. 43 (2001-2002))
 3. lov om endringer i skattelovgivningen (Besl. O. nr. 44 (2001-2002))
 4. lov om endringer i lov 23. februar 1996 nr. 9 om tjenestegjøring i internasjonale fredsoperasjoner og i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. (Besl. O. nr. 45 (2001-2002)) – og at lovvedtakene er sendt Kongen.
2. (99) Statsministerens kontor melder at
 1. lov om endringer i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyreverv (Besl. O. nr. 39 (2001-2002)) – er sanksjonert under 19. april 2002 Enst.: Nr. 1 og 2 vedlegges protokollen.
3. (100) Lov om endringer i rettergangslovgivningen m.m. (bortfall av funksjonsbetegnelser på domstole- ne m.m.) (Ot.prp. nr. 65 (2001-2002))
4. (101) Lov om endringer i straffeprosessloven mv. (hurtigere straffesaksbehandling, varetektsfengsling i isolasjon mv.) (Ot.prp. nr. 66 (2001-2002)) Enst.: Nr. 3 og 4 sendes justiskomiteen.
5. (102) Lov om endringer i lov 17. april 1970 nr. 21 om retten til oppfinnelser som er gjort av arbeidsta- kere (Ot.prp. nr. 67 (2001-2002)) Enst.: Sendes kirke-, utdannings- og forsknings- komiteen.
6. (103) Lov om endringer i lov 4. februar 1960 nr. 2 om borettslag og lov 23. mai 1997 nr. 31 om eiersek-

- sjoner (eierseksjonsloven) (Ot.prp. nr. 63 (2001-2002))
7. (104) Lov om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. (informasjon om ledige stillinger) (Ot.prp. nr. 64 (2001-2002))
Enst.: Nr. 6 og 7 sendes kommunalkomiteen.
8. (105) Lov om endringer i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. og i enkelte andre lover (oppheving av tilvirkningsmonopolet for brennevin) (Ot.prp. nr. 68 (2001-2002))
Enst.: Sendes sosialkomiteen.

Møtet hevet kl. 14.10.
